

Болна Йова.

152.

Умърено

— „Йово ле, дъщеринко ле,
 Като умирашъ, огивашъ, (2)
 Що ти е мило, най-мило?“
 — „Най-мило ми е, мале ле,
 Дукатникъ, мале, най ми й милъ,
 Дето съмъ ази нашила,
 Нашила, ненадѣнала.
 Като се върнешъ отъ гроба
 Да го, мале ле, закачишъ,
 Въ нашата равна градинка,
 На наштѣ вишни череши.
 Кога си вѣгъръ излѣзе
 И дукатника погропне,
 А ти, мале ле, ще речешъ
 Йова си иде отъ вода.“